



Dominiques
de l'Anunciata
Província



Sant Ramon de Penyafort

FULL INFORMATIU Núm. 106

Setembre de 2015



INICI DEL POSTULANTAT
- juliol de 2015 -
Vietnam

Benvingudes
a l'Anunciata



Nhu



Hiền



Phượng



Thảo

SUMARI

✚	Celebrem la vida	-----	3
✚	Professió Perpètua de la Gna. Angèle Molha	-----	7
▶	Homília del Señor Ness F. Ongtioco, DD, Obispo de la Diócesis de Cubao, en la profesión de la H. Angèle	-----	12
▶	Palabras de agradecimiento de la Hna. Angèle	-----	14
✚	Entrada al Postulantat	-----	19
✚	Sobre de Blessie	-----	21
✚	Posada en comú i programació de les germanes de vots temporals assignades a les comunitats de Filipines	-----	24
✚	Vacacions a Viladrau	-----	27
✚	Col·legi Anunciata, San Carlos City, Pangasinan (Filipines)	-----	32
✚	Primera Trobada Missionera Solidaria Anunciata	-----	36
✚	Missió pastoral a Indonèsia	-----	38
✚	Noces d'Or		
▶	Gna. Dolores Perales	-----	41
▶	Gna. M ^a Isabel Andrés	-----	43
▶	Gna. Mercè Argerich	-----	46
✚	Col·laboracions FEDAC		
▶	Trobada a Gombrèn dels Directors/es Generals	-----	48
▶	Trobada a Puig d'Olena del grup ANUNCIA	-----	49
▶	Trobada del professorat de nova incorporació	-----	51
▶	Colònies-Campaments Sant Francesc Coll	-----	53
✚	Informacions		
▶	Ens han precedit a la casa del Pare: Familiars de Gnes	-----	55
▶	Moviment de Personal	-----	55
▶	Noves aspirants	-----	57
✚	Para reflexionar	-----	57



L'última trobada provincial del curs 2014-2015 "Celebrem la Vida", dins els Espais de Renovació Comunitària, es féu el tretze de juny, com estava programat, a la nostra casa de Vic. En arribar, després de les salutacions corresponents, vàrem passar al teatre on la Gna. M. Isabel Andrés, Priora provincial, ens va donar la benvinguda.

A continuació la Gna. Rosa M. Picas, Vicària provincial i Delegada de pastoral, va presentar el treball del matí que consistia en uns tallers amb els títols: ALEGRIA, ENCARNACIÓ, ESCOLTA, PASSIÓ I TENDRESA.

En diverses dependències de la casa hi havia l'ambientació corresponent i es projectava un power per a cadascun dels temes indicats.



Com a responsable de cada lloc hi havia una germana de l'equip de pastoral provincial. A cada germana ens varen lliurar una carpeta amb els cinc fulletons dels temes en qüestió que tenen un article, gairebé tots, de José Ángel Beltrán, molt indicat per al cas, i un petit qüestionari de reflexió personal. Material molt interessant també per altres moments, principalment a l'estiu.



Un grup de Germanes lliuren el material per la reflexió

Més o menys fins a l'hora de la missa vàrem anar passant per els diferents temes llegint i reflexionant. També ens donaren un "penjoll" amb el nom dels tallers i la ubicació de cadascun.



Recollint el material





Després tinguérem una Eucaristia molt motivada, presidida per el P. Enric Caselles, dominic. En acabar l'Eucaristia tingué lloc el dinar de germanor. Com sempre, per a totes, la Casa Mare és un lloc entranyable que fa que t'hi trobis a casa. Pots compartir amb germanes d'altres comunitats, amb les de la casa, fer visita a la Infermeria on trobes aquelles germanes que han donat la vida per a la Congregació i, en aquests moments, més que mai, estan amb el Crist sofrent.

Crec que aquest dia de convivència fraterna, sense presses, amb tranquil·litat, va permetre d'aconseguir els objectius del Consell provincial.



A la tarda, una primera part d'informacions diverses:

- ✓ Les germanes difuntes de l'any a la Província, per qui es va resar un De profundis.
- ✓ Noves assignacions.
- ✓ Canvis de priores.
- ✓ Entrades de postulants.
- ✓ Entrades al noviciat.
- ✓ Professió perpètua.

- Recordatori d'algunes activitats del curs, realitzades o encara no, en les que cada consellera responsable anava informant.
 - ✓ Excursió a Gombrèn dels Tallers missioners.
 - ✓ Festa de la Vida Consagrada de l'URC.
 - ✓ Celebracions de Noces d'Or.
 - ✓ Profundització del Carisma, a Madrid i Vic, del 20 de juny al 15 de setembre.
 - ✓ Trobada a León del 10 al 12 de juliol per a germanes i laics d'activitats missioneres.
- Obres i millores, per dur a terme o ja fetes, en cases i escoles.
 - ✓ Vic, pis de "madres" i "palomar".
 - ✓ Gombrèn, ampliació amb la nova casa adquirida.
 - ✓ Ja realitzades a Viladrau.
 - ✓ Informacions sobre: Roda de Ter, Borredà, Terreny d'Horta.
 - ✓ Reformes a les escoles de Prats de Lluçanès i Girona- Pare Coll.
 - ✓ Reformes ja realitzades a les escoles FEDAC de: Ripollet, Lleida, Gironella, Salt, St. Feliu de Codines, Amílcar, Sta. Coloma de Gramenet i Canet de Mar.

La germana M. Isabel Andrés, Priora provincial, va fer un avanç de programació per al proper curs 2015-2016.

Com a acte final de la jornada vàrem tenir una pregària molt emotiva i



participada, en la que, a més del muntatge "Les dues pedres blaves", molt bonic, es va fer la cloenda de les dues primeres fitxes del tema EVANGELI, dins els Espais de Renovació Comunitària amb la participació de les diferents comunitats sobre el treball realitzat i presentat a la Província.

A continuació es repartiren els materials, indicats prèviament, per a cada comunitat i es va donar per finalitzada la jornada. Amb el desig d'un bon final de curs i unes bones vacances, tornarem a les respectives comunitats.

Gna. Teresa Soldevila

PROFESSIÓ PERPÈTUA DE LA GNA. ANGÈLE MOLHA GUSEMU



Les nostres Constitucions ens parlen d'universalitat, d'itinerància, de generositat. Aquests valors del carisma serien buits si no tinguessin la seva encarnació en les germanes. Quan comprovem que és una realitat ens omplim d'alegria i la Congregació s'enriqueix en la vida dels seus membres. Començo així perquè ho veig reflectit en la vida de la Gna. Angèle.



El dia 28 de juny la Gna. Angèle Molha Gusemu OP va fer la seva Professió perpètua a la comunitat de Cubao, Quezon City, Filipines.

La Gna. Angèle és oriünda de la República del Congo, procedent del Vicariat Sant Francesc Coll, està ara assignada en la província Sant Ramon de Penyafort i en concret a les Filipines.

Conegut és que la joventut actual, que té molts valors, li fa por els compromisos permanents i les opcions de per vida, per aquest motiu quan assistim a alguna decisió definitiva, com és el cas d'una Professió perpètua, tenim gran goig pensar que Jesucrist segueix sent un valor absolut per a moltes persones.

La Gna. Angèle, segurament que ho va pensar i ho va discernir molt abans de donar el sí definitiu, però el va donar, perquè per a ella la seva vocació com a Dominica de l'Anunciata és un gran do del que se sent responsable i vol correspondre al Senyor lliurant tota la seva persona a Ell i al Regne per sempre.



La celebració Eucarística va ser presidida pel Bisbe de la Diòcesi de Cubao Mns. Honest F. Ongtioco, DD. I la professió va ser rebuda per la Priora provincial de la Província Sant Ramon de Penyafort, Gna. M. Isabel Andrés Fernández.

Hi assistírem les germanes de les tres comunitats a Filipines i les novícies; també va ser acompanyada per persones conegudes de la comunitat de Cubao i sobretot religioses i religiosos companys en la formació, molts d'ells de la comunitat d'Àfrica aquí a Filipines.

La litúrgia va ser pluricultural; es van sentir cants en francès, anglès, espanyol, en swahili i lingala la llengua pròpia del seu país. Els cants apropiats molt ben interpretats, per un cor conegut de la comunitat, i fins i tot alguns inèdits, nous per a aquest moment, van enaltir l'Eucaristia, les lletanies melodiosament cantades per les Gnes. Ly i Frela, i ella mateixa va cantar el Salm responsorial i alguns altres cants en francès i en Swahili.

La comunitat va fer tot el possible per compensar el que podia suposar la llunyania de la seva família i les formes culturals de la seva terra i fer que la germana es sentís feliç en dia tan assenyalat.



Però La Gna. Angèle estava contenta, així ho va manifestar en el seu missatge final en el què va donar les gràcies a Déu primer, per la seva bondat envers ella, a la Congregació, a la provincial Gna. M. Isabel Andrés, a la Comunitat de Cubao al Senyor Bisbe de la diòcesi que va presidir l'Eucaristia i a totes les persones que l'acompanyaven.

Després de compartir la taula de la Paraula de Déu i de

l'Eucaristia, la Gna. Sagrario va convidar a tots els presents a compartir també l'aliment del cos i compartir també la fraternitat.



La capella de la comunitat de les Germanes Dominiques en la població de Cubao – Quezon City on celebràrem la Eucaristia i Professió perpètua de la nostra germana Angèle.



El Senyor Bisbe de la diòcesi de Cubao, sacerdots concelebrants, les Gnes. de les comunitats de l'Anunciata a Filipines, les Gnes. M. Isabel i Rosa M., del Consell provincial, acompanyant a la Gna. Angèle després de la cerimònia religiosa.

A LA TARDA ... LA FESTA CONTINUÀ, NOMÉS LES GERMANES



A més de seguir celebrant la professió perpètua de la nostra Gna. Angèle, no es podia perdre l'ocasió, al tenir entre nosaltres a les Gnes. M. Isabel Andrés i Rosa M. Picas i això no passa tots els dies, de manifestar-les nostra proximitat i fraternitat.

El centre de la trobada de la tarda va ser l'agraïment a Déu pels cinquanta anys de professió religiosa de la Gna. M. Isabel Andrés per la seva fidelitat i perseverança i per la generosa donació a favor dels altres que ha anat

manifestant en aquest llarg recorregut de la seva vida.

Les expressions van ser variades, balls, cants, poemes, vídeos, ... Cada comunitat amb la seva creativitat va voler obsequiar la Gna. M. Isabel que anava de sorpresa en sorpresa doncs la veritat és que no esperava aquesta festa per a ella.

MOLTES FELICITATS, Gna. M. ISABEL! Que el senyor segueixi beneint la teva vida i missió.

Així va acabar el dia 28 de juny. Encara que l'estada de les nostres germanes va ser breu els objectius es van complir, s'ho vam agrair molt i els desitgem també una bona estada a Vietnam perquè acompanyin a aquella comunitat i rebin joioses a les noves postulants.

Sempre contentes de fer-vos partícips de les nostres vivències. Fraternalment.

Gna. Rolindes González



A la foto superior les Gnes. Rolindes i Marta Alícia en el moment de la festa en la qual se celebrava la Professi3 perpètua de la Gna. Angèle i els 50 aniversari de Professi3 religiosa de les Gnes. M. Isabel i Rolindes



Homilía del Señor Obispo Ness F. Ongtioco, DD, Obispo de la Diócesis de Cubao, durante la **Profesión Perpetua** de la Hna. Angèle Molha Gusemu OP, en la capilla de las Hnas Dominicas de la Anunciata, el 28 de junio del 2015, a las 11 de la mañana.

Hna. M^a Isabel Andrés OP, nuestra querida Madre Provincial, Hna. M^a Sagrario Llorente OP, Priora de la Comunidad; Padres Laurentino García OP y Raymond Mi OP, capellanes de la Comunidad, Sacerdotes, Religiosas, seminaristas, amigos: Mi queri-ho Pueblo de Dios.



Es para mí una gran alegría compartir con todos vosotros esta mañana. Como Obispo de la Diócesis de Cubao, permitidme, que os dé la bienvenida a este importante acontecimiento, no sólo para la Hna. Angèle, sino para toda la Iglesia. Hoy y aquí, experimentamos la universalidad de la Iglesia, a través de la presencia de varies Ordenes Religiosas: Dominicos, Verbo Divino, Montfort, Don Orione y varios más. Cada vocación es un signo de esperanza y nos recuerda que **Dios sigue siendo fiel a las promesas que un día hizo a su Iglesia.**

Este año celebramos en la Iglesia el “Año de la Vida Consagrada” y en Filipinas también el “Año de los pobres,” como preparación al Quinto centenario de la Evangelización de Filipines, el año 2021. Es providencial que no sólo tengamos en cuenta a las personas, hombres y mujeres que han optado por la Vida Religiosa, en la Iglesia, sino también, como hoy se nos recuerda en la segunda lectura de la Carta del Apóstol San Pablo a los Corintios: Cristo es el único capaz de enriquecer nuestras vidas. A través de su pobreza, vaciándose de sí mismo y de su gloria, enriqueció nuestras vidas. Como sacerdotes y religiosos, estamos llamados a imitarle, reflexionar en la santidad de la persona de Cristo, que es Casto, Obediente y Pobre e imitándole, continuaremos edificando la santidad de la Iglesia, todo con la ayuda de su Gracia.

No fue fácil para Abraham seguir la llamada de Dios. No le fue fácil dejar su tierra, el lugar donde creció, donde vivió rodeado de su familia, cultura y amigos. No le fue fácil el tener que dejar su entorno e ir al lugar donde Dios quiso que fuera.

No sabía a dónde iría, pero confió y por ello se convirtió en “Padre de nuestra Fe”.

No fue fácil tampoco para la Hna. Angèle dejar su país, Congo, e ir a un lugar a donde su familia no estaba de acuerdo, debido a diferencias culturales y a otras razones. Fue un ¡“no, no!” en su cultura, pero a pesar de las múltiples dificultades, como por ejemplo: la lengua, la aceptación, las dudas etc. dijo SÍ, iré porque sé que ese es el lugar que el Señor ha destinado para mí. Durante 13 años ha ido haciendo camino, con la gracia de

Dios, hasta llegar a este momento de su Profesión perpetua. Ejerció su misión en varios lugares muy diferentes, siempre trabajando con jóvenes, ayudándoles a crecer en su Fe Cristiana. Entró en la Congregación el año 2002 y en 2013 llegó a Filipinas, después de seguir el itinerario de su formación inicial: aspirantado y postulante en Ruanda; noviciado en Costa de Marfil y estudiantado en Camerún.

En la primera lectura, sacada del Libro de la Sabiduría, se nos recuerda que Dios desea que su Pueblo tenga Vida; también para nosotros. La muerte llega a nosotros por medio de Satán, a través de nuestra rebeldía; pero el amor de Dios no cambia. Siempre quiere lo mejor para nosotros.

¡Nada puede impedir que Dios deje de amarnos, nos lo ha demostrado enviándonos y ofreciéndonos a su Hijo, a través del cual podemos reconciliarnos con El!

Esto es lo más maravilloso del amor de Dios, que una vez experimentado, no tenemos más remedio que comunicarlo a los demás. Queremos que la gente tenga la misma experiencia que nosotros.

La Hna. Angele, continua perseverante en tu vocación. El Señor siempre es fiel a sus promesas. Siempre estará a tu lado. Se te pide hacer presente a Cristo en tu vida, imitándole, viviendo como El: Casto, Obediente Y Pobre. El cumplir su voluntad continuará enriqueciendo tu vida y serás una bendición para nuestro mundo de hoy.

En el Evangelio de hoy, Jesús manda al jefe de la sinagoga que no tenga miedo, sólo que tenga Fe. Sí, Fe implica tener una relación personal con Dios, encomendando nuestro futuro a su amor, misericordia y compasión. No tenemos nada que temer. Dios es Fiel y eso es lo que hoy celebramos. Su amor que es eterno y dura por siempre.

Hna. Angèle, desde este momento le perteneces. Te ha hecho su esposa. Conserva la unión con Él a través de una fuerte vida de plegaria. A través de la oración seremos capaces de recibir la fuerza que necesitamos, la sabiduría para ir descubriendo sus caminos y el amor que será el motor para hacer todas las cosas y glorificarlo. Comunica la vida y el amor de Dios donde quiera que estés, viviendo en fidelidad tu Consagración. La vida sólo puede vivirse en plenitud a través de la fidelidad y el amor a nuestro Dios cuyo amor es incondicional.

Dios saca de dentro de nosotros lo mejor, porque su amor es único, inmenso y sólo Él podrá llenar el vacío de nuestra existencia.

Mis queridos amigos, en estos momentos en que nuestra Hermana Angèle hace su Profesión perpetua, roguemos por ella para que persevere en sus compromisos y continúe siendo la preciosa posesión del Señor, viviendo en su compañía, alimentándose de Él, de un Dios que está siempre presente en nuestras vidas, haciéndonos dar cuenta de que sólo en Él encontraremos un hogar. Él es nuestra morada. Dios es quien nos ha escogido y nos ha llamado a esta Vocación.

HNA. ANGÈLE QUE EL SEÑOR CONTINÚE LLEVANDO A BUEN TÉRMINO LO QUE HOY ÉL HA COMENZADO EN TI.



**El Sr. Obispo y concelebrantes con las
Hnas. M^a Isabel y Angèle**

PROFESIÓN PERPETUA

Hna. Angèle Molha Gusemu, O.P
Dominican Sisters of the Anunciata
Cubao, Quezon City
28 de Junio, 2015

PALABRAS DE AGRADECIMIENTO

Todo lo que el Señor permite en la vida de los que ama es para su propio bien y su mayor gloria. La celebración de mi Profesión perpetua fue sencilla, bien preparada y solemne. Puedo decir que todo fue muy bien.

Muchas personas han estado presentes en este acontecimiento y han venido a celebrarlo con nosotras. En estos momentos que estamos en la época de lluvias y calor, el Señor nos concedió el regalo especial de un día soleado y la lluvia solo apareció por la noche. El calor, como es normal si apareció, pero se subsanó con toldos que generosamente nos prestaron familias amigas.

La liturgia, viva, sencilla, profundamente acogedora y con mucho mensaje, todo fue muy bien.

A través de esta carta quiero expresar mi agradecimiento a todas y a cada una de las Hermanas de mi Congregación que han sido instrumentos valiosos en mi camino hasta llegar a este feliz momento. En especial quiero dar las gracias a Santo Domingo y al P. Coll por aceptarme en su gran Familia. Me siento muy unida física y espiritualmente a la Congregación, y por ella rezo con amor cada día. Todo es gracia y don y todo quedará de forma indeleble en mi vida de persona consagrada como dominica de la Anunciata, desde este día, 28 de junio del 2015



Este año está dedicado a la vida consagrada:

Revivir el sentido de lo que significa hoy el ser persona consagrada. Este es mi desafío: tomar conciencia de esta realidad a todos los niveles: espiritual, moral, intelectual y psicológicamente, primero en mí misma para después poderlo comunicar a los demás. He relacionado esta reflexión personal con la introducción de la homilía del Señor Obispo cuando nos dijo: ***Cada vocación es***

un signo de esperanza y nos recuerda que Dios sigue siendo fiel a las promesas que un día hizo a su Iglesia

Estamos llamados a imitarle, a reflexionar en la santidad de la persona de Cristo, que es Casto, Obediente y Pobre, e imitándole, continuaremos edificando la santidad de la Iglesia, todo con la ayuda de su Gracia.

No tenemos nada que temer. Dios es Fiel y eso es lo que hoy celebramos. Su amor que es eterno y dura por siempre.

Por eso yo, con la gracia de Dios y la ayuda de muchas hermanas, doy testimonio de ello. Me permito confirmar mi experiencia. Desde el momento en que entré en la Congregación de las Hermanas Dominicas de la Anunciata y hasta mi asignación aquí en Filipinas, Dios siempre me ha bendecido y acompañado, he gozado de su maravillosa presencia. Siempre Él ha sido mi apoyo incondicional en todos estos años. Me ha sostenido en mis debilidades humanas y en las diferentes experiencias de mi Vida Consagrada.

En Filipinas este año está dedicado a los pobres: Trataré de imitar a Jesús, en su compasión y misericordia. Desafío que me urge a aceptar mi pobreza espiritual, moral, material, intelectual, psicológica y física; con la confianza de que Jesús, con su riqueza, enriquecerá mi pobreza. Éste es mi tesoro.

También he relacionado esta reflexión personal con la homilía del Señor Obispo cuando dijo: ***“Cristo es el único capaz de enriquecer nuestra vida, a través de su pobreza y vaciándose de sí mismo y de su gloria, enriqueció nuestras vidas.”***



En la tarde de este día, 28 de junio, vigilia de la celebración de la solemnidad de los apóstoles san Pedro y san Pablo, recordamos a estas dos grandes columnas sobre las que Jesús puso los cimientos de su Iglesia; ambos creyeron en Jesús de forma incondicional. Fueron capaces de contestar a su pregunta: “Y vosotros ¿quién decís que soy Yo?” Conocían la contestación no en teoría sino en la práctica. Su respuesta fue entregar su vida, no sin antes sufrir persecución hasta la muerte. Vivieron su vida en plenitud.

Una vez más vuelvo a relacionar esta reflexión personal con la homilía del señor obispo cuando me dijo: ***No tengas miedo, solo ten Fe. La Fe implica tener una relación personal con Dios, encomendando nuestro futuro a su amor, misericordia y compasión. Sólo hay una cosa necesaria: ser fiel y con ánimo abrazar toda la realidad; siempre con la gracia de Dios y la ayuda de María, mi madre y mi compañera en el camino de cada día.***

Viene a mi memoria la experiencia de la vocación de Abraham, que no le fue fácil seguir la llamada de Dios. No sabía a dónde iría, pero confió y por ello se convirtió en "Padre de nuestra Fe".

Tampoco fue fácil para san Pablo en quien las dificultades confirmaron su Fe en Jesús. Esto puedo tomarlo como ejemplo en el proceso de mi Vocación.

Un Director espiritual una vez me dijo: **"la vida religiosa es muy deliciosa. Pero tienes que saber cómo llevar la cruz"**. Hoy puedo asegurar que he ido haciendo mis mejores esfuerzos para llevar mi cruz y prometo seguir llevándola hasta el fin de mi vida.

Durante 13 años he ido haciendo camino, con la gracia de Dios y hasta hoy, aquí en Filipinas, en el día de mi Profesión Perpetua, y con un amor incondicional, proclamo, mi final FIAT (sí)

Gracias a Dios, mi Señor, por el don de la vida, de mi vocación a la vida religiosa a través del carisma de nuestro fundador san Francisco Coll. Gracias, Señor, por tu protección, por su amor, misericordia y compasión; hoy, puedo decir con el salmista: "Se volvió mi llanto en danza; me quitó mis penas y me ha vestido con la alegría "(Ps 30, 11).

Doy las gracias y mi más sincero recuerdo a mi familia biológica, que no puede estar físicamente presente pero que están muy unidos a mí a través de su amor y oraciones. Nunca dejaron de apoyarme en el seguimiento de mi vocación, aunque nunca han tenido la oportunidad de acompañarme y participar en las celebraciones y ritos religiosos de mi profesión. Que los Sagrados Corazones de Jesús y María les protejan y donde estén les bendiga siempre.

Gracias a nuestra Hermana, Priora General, María Natividad Martínez y a toda la congregación de las Hermanas Dominicas de la Anunciata, por aceptarme, rezar por mí, y por la vida que hemos compartido juntas en África, por poco tiempo en España y ahora en Asia. Me ha ayudado mucho en todo mi crecimiento; espero que con la buena voluntad, pueda llevar a término la misión encomendada. Como dijo san Pablo: **"todo lo puedo en Aquél que me conforta"**.

Muchísima gracias también a la Hermana María Isabel Andrés, OP, nuestra Priora provincial, y a la Hermana Rosa María Picas, nuestra Vicaria provincial, por estar aquí con nosotras. Estoy realmente agradecida y encantada con su presencia; gracias por fortalecer mi confianza y motivarme a dar este paso y comprometerme de forma definitiva a ser miembro de la gran Familia de nuestros Padres santo Domingo y san Francisco Coll.

La Hna. Rosa María Picas, nuestra Vicaria provincial, estando aquí entre nosotras es un testimonio vivo e histórico de mi vocación, seguido desde Rwanda hasta hoy y aquí, y de cómo este proyecto de Dios se ha ido realizando a lo largo del tiempo.

He tenido la suerte de que la preparación para mi profesión perpetua haya coincidido con la visita canónica a América de la Hermana Natividad acompañada de la hermana Ana; la visita a las comunidades de España de las Hermanas M^a Isabel y Virtudes; la experiencia de mi encuentro con las comunidades de Hermanas mayores en las residencias de Vic y Navarcles. Tengo un gran recuerdo de la acogida de todas las comunidades durante mi estancia en España.

Mi profunda gratitud a las tres comunidades en Filipinas que han ido acompañando mi proceso y me han ayudado con su presencia, seguimiento y oraciones.

Gracias y que Dios nos bendiga a todas nosotras, a nuestra Congregación, a cada una de mis hermanas de la tres comunidades de la Anunciata en Asia: Cubao-Quezon City, San Carlos-Pangasinan y Calamba-Laguna, por su generosidad, sacrificio y servicios prestados, para que esta celebración fuese posible. Todo ha sido maravilloso y hermoso: La liturgia, la decoración en la comunidad, la capilla, la comida, todos los lugares. Ha sido fruto de la colaboración de muchas personas. Me siento realmente bendecida por teneros como mis hermanas.

Gracias a mi comunidad por todo lo que ha hecho, lo que hemos compartido y vivido juntas, gracias por hacer de esta celebración un momento inolvidable. Que Dios nos bendiga a todas nosotras y a nuestras familias

Doy las gracias más sentidas al Excelentísimo Señor obispo Honesto Ongtioco, D.D, nuestro dinámico obispo de la diócesis de Cubao; por su ayuda y disposición para aceptar nuestra invitación y celebrar esta Misa Solemne. Todavía recuerdo que hablé con él sobre el proceso de mi vocación y de mi preparación para la Profesión final. Le agradezco la entrevista que me concedió, donde experimente su comprensión, escucha, atención, su preocupación paternal en ayudar a una hija pobre y humilde. Gracias infinitas por sus consejos y exhortaciones. Le aseguro que los mantendré en lo profundo de mi corazón y tratare de vivirlos. Que el Señor le conceda la Sabiduría y el amor necesarios para seguir conduciendo con dinamismo la Diócesis de Cubao.

Doy gracias a Dios por mi familia, por la que me he encontrado en todas partes y por la que me encuentro cada día. Me ha emocionado la presencia de personas

procedentes de varios países africanos, que vinieron a enriquecer y apoyar nuestra celebración. Les estoy muy agradecida. Muchas gracias.

La experiencia de mi Primera profesión en Costa de Marfil, donde tampoco pudo asistir mi familia, vino a mi mente al reconocer vuestra presencia, cariño, y apoyo. Ha sido un regalo de Dios.

Gracias a todos: los padres y las familias de nuestras Hermanas de aquí en Filipinas; amigos, Hermanos y Hermanas, nuestros estudiantes de ATF. Profesores y todas las personas invitadas a esta celebración. Gracias por vuestra presencia, caridad y generosidad que de una u otra forma me habéis manifestado.

Agradezco a Dios que en su bondad y amor, me ha devuelto el ciento por uno.

Un reconocimiento especial al coro que animó la celebración: Su talento se puso de manifiesto con su dinamismo, buen hacer y las preciosas canciones que interpretaron y que algunas de ellas fueron compuestas por ellos mismos. Gracias por el tiempo dedicado, junto con la Comunidad, al ensayo y preparación de la liturgia. Sus esfuerzos por aprender los de las diferentes lenguas: Francés y Swahili. Quedé impresionada por su interés, su espíritu incansable su alegría y buena disposición. Dios en su bondad les bendecirá.

Muchas gracias, especialmente a las Hermanas Sagrario y Ela, por todo lo que han hecho por mí. Nunca podre agradecérselo suficientemente. Que Dios se lo premie con su amor.

No puedo mencionar todos y cada uno de los nombres que con sus esfuerzos y generosidad han ayudado a que la celebración fuera un éxito. Os pido que roguéis por mí para que en todo momento sepa hacer la Voluntad de Dios y vivir en fidelidad lo que hoy prometo.

Gracias por todo.

Hna. Angèle Molha

**¿Quién nos separará del amor de Cristo?
¿Quién obstaculizará la vida de aquellos a los
que Dios ha escogido?
(Rm 8, 33; 39)**



**El Sr. Obispo de Cubao con
las Hnas M^a Isabel y Angèle**

Entrada al Postulantat

"Jo, el Senyor, et vaig cridar ...

i et vaig prendre per la mà. (Is. 42, 6)

El dia 1 de juliol després d'haver viscut una joiosa i solemne professió perpètua de la Gna. Angèle en la comunitat de Cubau, Filipines, arribem a Vietnam. Allà ens esperava una altra celebració ja que diumenge dia 5 de juliol vam tenir la satisfacció de poder estar presents en l'entrada al postulantat de les quatre joves vietnamites: **(María) Lương Thị Phương, (María) Nguyễn Thị Thảo, (Anna) Nguyễn Thị Tố Như y (María) Ta Thị Thanh Hiền**, que després de conviure uns mesos amb les germanes de la comunitat de Ho Chi Minh han pres la decisió de fer un pas més i decidides inicien una nova etapa de formació a la nostra Congregació de Dominiques de l'Anunciata.

L'acte va tenir lloc a la capella de la comunitat, aprofitant la celebració de l'Eucaristia del diumenge. La va presidir el P. Cristhofer, missioner del Verb Diví.

El ritu d'acollida va ser senzill però fraternal. Va ser la Gna. M. Isabel Andrés, Priora provincial, qui els va dirigir unes paraules d'acollida i els va explicar breument la importància que tenia per a elles fer aquest nou pas. Va exhortar-les a que, amb la llum i la força de l'Esperit aprofundeixin la seva consagració baptismal en aquest temps de Postulantat i madurin progressivament en la seva opció vocacional.

A cadascuna va preguntar si estava disposada a fer aquest nou pas com a postulants en la Congregació que les acull. Com a símbol d'aquesta acollida se'ls va lliurar la creu dominicana.

Abans de finalitzar l'Eucaristia hi va haver poemes i danses expressant la seva gratitud i demanant a Maria la seva ajuda.

L'abraçada fraternal a cadascuna per part de les germanes que formen la comunitat va donar per acabada la celebració religiosa; a continuació vam gaudir d'un fraternal berenar.



Demanem al Senyor que les ha cridat a cadascuna pel seu nom, les segueixi beneint i acompanyant, i que la Verge de l'Anunciata sigui sempre el seu model i guia.



SOBRE...BLESSIE



Però, qui és Blessie ?

Blessie és una nena de 9 anys que viu en un barri tocan al nostre, aquí a la ciutat de Calamba.

Déu la va posar en el nostre camí. És una de les nenes "becades" que formen part del **projecte-ajuda educativa** que la comunitat porta a terme amb els alumnes de l'escola pública del nostre "Barrio Real"

Procedeix d'una família desestructurada. Els seus pares estan separats i cada un d'ells ja té una altra família. D'aquesta nena en té cura l'avi matern i un oncle també de part de la mare.

La Blessie des de fa temps té un "cystic hygroma" a la part esquerra del coll (com es pot apreciar a la foto). Encara que no n'és molt conscient aquesta situació, la feia tenir una baixa autoestima, certa rebel·lia amb el seu avi i patir també el "bullying" dels seus companys / es de classe; ja diu el refrany que els mals no vénen sols ...

Les germanes de la comunitat van dialogar, ja fa més d'un any, sobre el tema de la Blessie i es va decidir donar els passos necessaris per ajudar-la econòmicament per tal que pogués ésser operada d'aquest mioma. La Gna. Mary Ann és la que en pren les regnes de l'assumpte i fa les primeres passes. Va costar bastant implicar la família, però a poc a poc se n'ha anat fent càrrec assessorats i ajudats per la Germana, que sobretot al principi els va acompanyar a l'Hospital Nacional de Manila on van començar a fer-li moltes proves, que van durar cinc mesos.

Passava el temps i no es tenia notícies de quan seria l'operació, però finalment una trucada va avisar que podria ingressar el dia 31 de juliol. Allà internada va tenir una preparació acurada i el dia 12 d'agost va ser la intervenció quirúrgica. La Gna. Mary Ann va acompanyar a l'oncle que la cuidava i va estar amb la nena en el període de recuperació fins que va anar a la sala-habitació.

Als dos dies ja la van enviar a casa i el postoperatori està essent satisfactori.



Blessie amb el seu oncle a l'hospital.



Blessie amb la Gna. Mary Ann, a l'hospital



Totes les ajudes que fem, són mostres de l'amor de Déu i de la generositat de les persones que a través dels tallers missioners o d'una altra manera col·laboren en els projectes que duem a terme. Però és cert que alguns són com més "visibles, més gratificants" que causen gran alegria en veure, com és el cas d'Blessie, una millora notable a la cara que l'ha tornat el somriure i que sens dubte repercutirà en tota la seva personalitat.

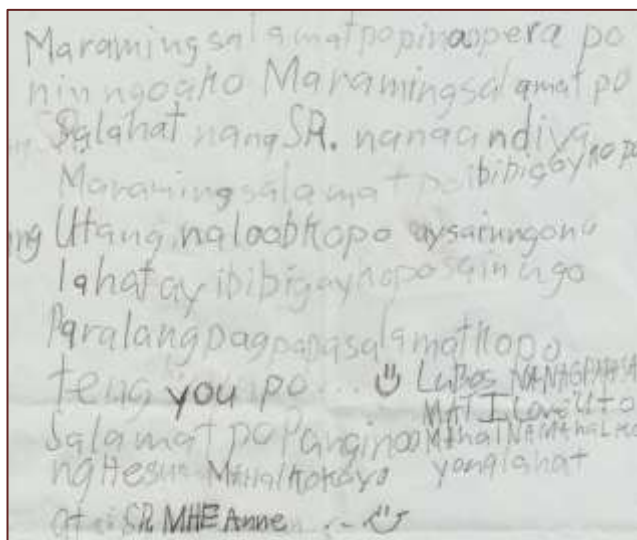
Només un detall, encara queda curar-se d'uns "granets" que té per tot el cos que després li deixen taques blanques, però bé els dermatòlegs també ho han pres amb interès i van a fer el possible per saber la causa d'aquesta erupció i eradicar-la

Volem compartir amb totes vosaltres aquesta bona notícia i donar les gràcies a la delegació de Missions i a totes els persones que fan possible que puguem ajudar als necessitats.

Fraternalment.

Les Gnes. de la Comunitat de Calamba City - Filipines

A continuació incloem les cartes d'agraïment que ens han enviat Blessi i el seu oncle Dexter, així com la seva traducció.



CARTA D'AGRAÏMENT DE BLESSIE

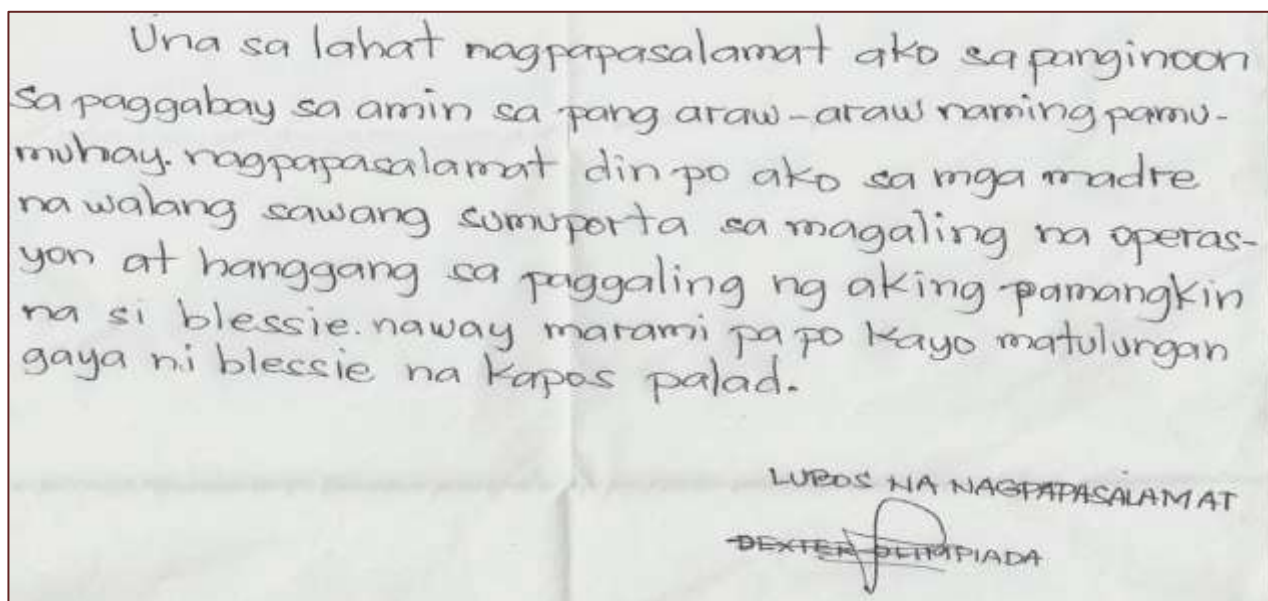
TRADUCCIÓ.

Moltes gràcies germanes perquè m'heu donat l'oportunitat de operar-me. Mil gràcies a totes vosaltres que esteu sempre amb mi per ajudar-me. Porto en el meu cor tot el que heu fer per mi. Jo voldria fer alguna cosa per mostrar-vos el meu agraïment. Moltes gràcies!

També dono gràcies Jesús i a la Gna. Mhe-Anne i els estimo molt.

Us estimo a totes! "I love you!"

CARTA D'AGRAÏMENT DE L'ONCLE DE BLESSIE



TRADUCCIÓ.

Primer de tot vull agrair al Senyor per acompanyar-nos cada dia de la nostra vida. També, agraeixo a les germanes que han ajudat a la meva neboda Blessie en el procés de la seva malaltia amb medicació, en l'operació i la seva recuperació. Prego perquè puguin ajudar a més gent pobre com Blessie.

Molt agraït
Dexter Olimpiada

POSADA EN COMÚ I PROGRAMACIÓ DE L'ESTUDI DE LES GERMANES DE VOTS TEMPORALS ASSIGNADES A LES COMUNITATS DE FILIPINES

Les germanes de vots temporals de les comunitats de Filipines, els dies del 21 al 23 d'agost s'han reunit a la comunitat de Sant Carlos City, Pangasinan (Filipines), per posar en comú el treball de formació realitzat al llarg del curs. Hi eren presents les germanes: Lyn i Tram, de la comunitat de Calamba; Tresia i Phú, de la comunitat de Cubao; Joanne i Regina, de la comunitat de Sant Carles. Les coordinava la germana Glecy.

El grup de germanes de vots temporals de les comunitats de Filipines i la germana Glecy



La dinàmica del treball va ser molt participativa.

El dia 21 al matí es va reflexionar el tema introductori, **"la Missió de Jesús"**, que va comptar amb la participació de totes les germanes que, en actitud d'oració, van aprofundir l'apartat: **Ressó de la missió de Crist en la meva vida.**

Del 21 a la tarda i el 22, en sessió de matí i tarda, van exposar i aprofundir els temes que s'indiquen a continuació.

"El carisma de la predicació". Va ser presentat per les germanes Ly i Joanne.



"Sant Francesc Coll, Apòstol de la Paraula". La presentació la van fer les germanes Trâm i Regina



"Missió de les Dominiques de l'Anunciata". L'exposició va anar a càrrec de les germanes Tresia i Phu



Els tres grups van utilitzar dinàmiques molt semblants, presentant el tema a través d'un Power i lliurant un breu escrit sobre l'apartat que els corresponia.

El matí del dia 23 tenia com a nucli central **"La meva pròpia experiència**

de la missió". Temàtica introductòria per preparar l'experiència missionera de immersió. Es van arribar als següents acords:

Dates:

Del 25 a 29 d'octubre de 2015 o del 20 a 24 de març 2016 (depenent dels horaris de classes de les germanes)

Tema: Una immersió: Una experiència de missió

Objectius:

- Tenir i obtenir una descripció experiencial de la missió
- Aprendre i estar en solidaritat amb els més necessitats
- Aprendre a analitzar situacions diverses de la missió i organitzar projectes en favor dels pobres, en el context de la missió de l'Església
- Adquirir una visió més profunda i compromesa amb Crist i el seu Regne.

Dinàmiques:

- Coordinació amb una parròquia i els agents del projecte
- Seguir la vida normal de les famílies del lloc
- Anàlisi de la situació social i eclesial de la gent
- Reflexió bíblica i teològica de la situació
- Escrit sobre l'experiència de la immersió



Donant resposta a la programació d'aquest any 2015, el Consell provincial ha ofert a les germanes de la província el poder participar d'uns dies de convivència i descans a la nostra casa de Viladrau. La convocatòria estava dirigida especialment a aquelles germanes que per raons diverses tenen dificultats per passar uns dies amb la família. En algun cas es demanava també la col·laboració d'algunes germanes que poguessin ajudar a l'atenció personal de les més dependents i col·laborar en les activitats lúdiques i recreatives, així com ajudar en les tasques que comporta el funcionament d'una casa en què ja no hi ha comunitat.

Entre el dia 15 el 16 de juliol van anar arribant les germanes de les diferents comunitats que participaven: Barcelona-Amílcar, Montcada, Navarcles, Vic Col·legi, Vic Infermeria i germanes del Consell; en total formàvem una comunitat de 18 germanes amb edats compreses entre els 49 i els 94 anys; una gran riquesa no només en la varietat d'edats sinó també de procedències, de vivències i de possibilitats físiques; però totes amb un fort arrelament a l'Anunciata i un desig de seguir compartint les riqueses i dons que el Senyor ha dipositat en el cor de cada una.

La casa de Viladrau, amb el paisatge natural que l'envolta, va donar la seva millor benvinguda a cada germana, algunes d'elles era la primera vegada que la visitaven. L'espai interior i exterior s'havia adaptat adequadament per facilitar la mobilitat a les que tenen més dificultat per al desplaçament, amb la instal·lació d'un ascensor a la zona que familiarment anomenem "la casa de les Germanes". També durant el curs passat es van fer obres al pati per suprimir les escales de sortida i es va construir una rampa que permet el desplaçament en cadira de rodes, taca-taca, bastó i altres artefactes que donen seguretat en el desplaçament. Un til·ler frondós al mig del pati més proper a l'habitatge, dóna la seva ombra i resplendia amb la seva verdor i vesteix de colorit l'espai, esquitxat també per altres notes de color de les flors dels testos col·locades en uns quants parterres.

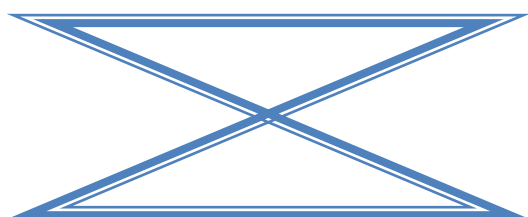


Després de les salutacions de rigor, l'alegria de la trobada i la ubicació en les respectives habitacions, ens vam congrega a la sala on es va comentar l'horari d'aquests dies, a continuació l'oració mariana i el dinar.

Els dies següents la trobada comunitària del matí l'iniciàvem amb l'esmorzar i a continuació el rés de laudes i la meditació en l'acollidora capella.

Les germanes amb dificultat per traslladar-se a la parròquia, a les 10 seguien la santa missa per la tele; les que ens podíem desplaçar anàvem a la tarda a l'església parroquial, tenint la sort que el senyor rector de la parròquia d'Horta passava uns dies de vacances al poble i celebrava casa dia la santa missa.

Cap a mig matí es realitzaven representacions, contes, cançons, gimnàstica, activitats rítmiques i dinàmiques magistralment dirigides per la nostra Gna. Pilar Batlle, a les que assistien bona part de les germanes.





A mitja tarda, després d'un temps de descans, s'oferia la possibilitat de realitzar un conjunt d'activitats més reposades: jocs de taula, exercicis per potenciar la memòria, dibuixos, manualitats diverses, veure algun reportatge a la televisió,...



Aquí podeu veure algunes de les obres d'art

Després de berenar, quan no feia molta calor, algunes germanes gaudien del jardí, bé assegudes i conversant sota el til·ler, o passejant.



Gairebé sempre acabat de sopar, el pati era també el nostre destí. Assegudes en cercle sempre hi havia algunes germanes que espontàniament amenitzaven la vetllada amb els seus records, acudits, anècdotes,...També cantant algunes de les cançons que recordàvem dels nostres primers anys de formació a l'Anunciata.

La pregària final del dia s'elevava al Senyor des del jardí de la nostra casa envoltada de la bellesa de la creació mig amagada per la posta del sol i l'arribada de la nit.





Durant la nostra estada a Viladrau vam tenir l'alegria de rebre la visita d'un grup de Gnes. de la comunitat de Girona - Pare Coll. Agraïm els seus detall.

El dia 18 vam celebrar el sant de la nostra Gna. Marina Fernández



El dia 24 vam tenir el goig de celebrar l'aniversari de la nostra Gna. Maria Font. ¡94 anys!

El dia 25 de juliol, a la tarda, finalitzàvem els nostres dies de "Vacances" a Viladrau amb un regust agradable a fraternitat i bona convivència i el desig de poder tornar a trobar-nos de nou el proper any, ampliant el nostre grup, si és possible. Donem gràcies al Senyor per aquests dies i per la bona disposició de totes i cadascuna de les germanes.

Gna. Virtudes Cruz

“COL·LEGI ANUNCIATA”. San Carlos City, Pangasinan (Filipines)

Cerimònia de graduació dels primers alumnes d'Educació Infantil

Qui són els que poden estar més eufòrics i il·lusionats durant la cerimònia de la graduació: els estudiants, els pares o les professores, les Germanes que ho han fet possible?



La fundació del Col·legi Anunciata, ha estat un gran desafiament per a nosaltres, les Germanes Dominiques de l'Anunciata a Sant Carlos. La construcció de les classes, l'elaboració del currículum, la recerca de materials i tot el que es necessita per posar en marxa una escola ... Tots els nostres esforços i treballs es donàvem per ben pagats, quan contemplàvem els nostres estudiants d'Educació infantil en la festa de la graduació mostrant gran goig i entusiasme.

El que aquí anomenem "Primera part del Reconeixement del Programa", se'ns va concedir el 24 de Març del 2015, com a "COLEGIO ANUNCIATA", Dominiques de l'Anunciata - San Carlos City, a la província de Pangasinan, Filipines,



El programa de la Graduació va començar amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel P. Ryan J. Tomelden, a la que estaven presents els alumnes, familiars i amics, les germanes de la comunitat i germana Sagrario que estava a San Carlos acompanyant a la germana Angèle Molha, en la seva preparació per als Vots perpetus, i la Dra. Elena Lagos, convidada d'honor professora de la Universitat San Luis, de la ciutat de Baguio

Durant l'homilia, el celebrant va donar les gràcies als pares, per haver confiat l'educació dels seus fills a les Germanes Dominiques de l'Anunciata. La confiança, el suport dels pares ha estat un incentiu, il·lusió i fortalesa per les Germanes a l'hora de realitzar i elaborar la "Visió i Missió" del Centre.

Aquest primer any no van poder fer una propaganda oberta, ja que l'escola només tenia una aprovació provisional per a un any. Així i tot hem tingut deu estudiants a les aules de parvulari, cinc en el curs de P.4, sota la supervisió de germana Regina Ramos, i cinc més a l'aula de P.5, de la que ha estat responsable la germana Maribel Padernilla. En els dos grups la germana Joanne Ocal ha impartit l'assignatura de Religió catòlica.



Aquests nens i nenes, durant el seu procés escolar, han anat adquirint, amb un bon nivell, tots els aprenentatges i coneixements necessaris per passar al següent curs.

L'Escola, sota la supervisió de la germana. Glecy, va oferir als estudiants oportunitats per anar aprenent i desenvolupant al màxim totes les seves potencialitats en les diferents àrees del seu creixement: Físic, social, intel·lectual i espiritual. Tal com està escrit a les nostres Constitucions, al número 105, "**La nostra**

Missió Educativa té com a objectiu primordial l'Educació en la Fe. ..." Això vol dir que la nostra educació en el Col·legi Anunciata, no només s'ha d'enfocar a l'obtenció d'excel·lents coneixements acadèmics, sinó i sobretot, tindrà molt en compte el creixement espiritual dels alumnes, per tal que vagin adquirint progressivament una experiència personal de Crist en les seves vides.



En la cerimònia de graduació, es va valorar tot l'adquirit per cadascun dels alumnes. Se'ls va donar un premi, reconeixent els seus esforços i en tot en que havien destacat de forma especial i es va evitar promoure la competició que moltes vegades és la causa de ressentiments.





Algunes de les actuación del infants



La celebració va ser alegre i joiosa, els nens la van viure amb il·lusió que transmetien als pares. Hi va haver molt bona participació a tots els nivells: alumnat, professores, pares. Valorem també la presència de la Dra. Elena Lagos, convidada d'honor, professora de la Universitat Sant Lluís, de la ciutat de Baguio, que va parlar als pares sobre la necessitat de que ells siguin els primers i millors educadors dels seus fills. En la seva allocució va insistir en el paper que avui tenen els pares a l'hora de donar una bona formació als nens i joves.



La Sra. Elena Lagos

A la celebració també hi van ser presents La germana M. Sagrario Llorente, representant de la Priora provincial a Àsia i la germana Joanne Ocal que va ser la mestra de cerimònies.

Agraïm igualment l'amor i suport manifestat per la germana Milagrosa Palomo, de la nostra comunitat, i el de la germana Angèle Molha Gusemu, aquesta última de la comunitat Anunciata de Cubao, que es trobava entre nosaltres en el temps en què la comunitat de San Carlos va col·laborar en la seva preparació per als Vots perpetus.

A totes les persones que van compartir amb nosaltres la festa de graduació de l'alumnat del curs 2014-2015 li manifestem el nostre més sincer agraïment



P.4



P.5

Posem la nostra activitat educativa i pastoral sota la protecció de la nostra Mare, en l'advocació de l'Anunciata - nom del col·legi - i del nostre estimat pare Coll; que ells siguin guies i referents en el nostre treball de cada dia.

San Carlos City, Pangasinan (Filipines)

Gna. Regina Ramos.

ESTAT ACTUAL DEL COL·LEGI ANUNCIATA

Per al curs escolar 2015-2016 en el nostre col·legi estan inscrits 15 alumnes per a cursar Educació infantil, nens i nenes de 4 i 5 anys. Esperem que vagi augmentant el nombre d'inscripcions conforme es vagi donant a conèixer, una vegada aconseguida l'aprovació de la Delegació d'Educació.



A més de l'edifici d'Educació infantil, tenim construïda una de les plantes en la que s'ubicaran els cursos de Primària i s'ha posat a punt algunes dependències per a la supervisió prèvia de l'Administració educativa i Delegats de zona, que han de comprovar que són correctes les dades que se li han lliurat en un dossier bastant complet.

També s'ha sol·licitat a la Inspecció poder impartir el curs 2016-2017, els tres primers nivells d'educació primària; per aquesta data esperem tenir totalment construïda la segona planta de l'edifici; l'aprovació permetria la continuïtat en el nostre col·legi de l'alumnat que actualment cursa Educació infantil. Estem pendents de la resposta de l'Administració educativa, que és una mica lenta en les seves actuacions; però nosaltres seguim treballant confiades i amb il·lusió, posant tot el nostre esforç i interès per aconseguir-ho.

Les germanes actualment implicades en les classes dels alumnes de quatre i cinc anys, continuem també ampliant la nostra capacitació acadèmica amb la realització de Màsters (tres germanes) i el doctorat en Gestió de centres (una germana). Hem de compaginar les dues activitats i de vegades els centres d'estudi estan lluny i hem de dedicar especialment el cap de setmana, amb el que comporta un major desgast, però estem contentes i animades. Ens agrada a totes l'activitat educativa i pastoral.

PRIMERA TROBADA MISSIONERA SOLIDÀRIA ANUNCIATA

La Germana Miriam, Delegada General de Missions i JPIC, per mitjà de les Delegades Poviñcials, va convocar pels dies 10-12 de juliol una trobada a León, a Germanes, Grups de Tallers Missioners i Associacions que col·laboren amb l'Anunciata, amb esperit missioner, per reflexionar sobre: “SEGUIM EL NOSTRE CAMÍ AMB CLAU MISSIONERA I SOLIDARIA”. Hi assistírem unes 44 persones.



Dos dies que respirarem aires nous i plens d'oxigen curullats d'esperança i d'il·lusions, gràcies al contingut dels temes, l'humor i l'engrescament de la gent jove dels tallers i voluntariat.

El primer tema va ser: “LA REALITAT DE L'HOME I DE LA MARE TERRA – PACHA MAMA

– ens interpel·la com a éssers humans i com a creients... i ens obre nous horitzons de les alternatives i criteris de cooperació internacional”.

El Pare Faustino Vilabrille, d'Astúries, home incansable ple de vida per engendrar nova vida, preferentment en els més pobres i desamparats, amb les seves paraules va obrir-nos nous horitzons per derrumbar murs d'opressió i obrir-nos noves alternatives.

Una de tantes: “TOT PROJECTE DE COOPERACIÓ HA D'ÉSSER UN CATALITZADOR QUE SERVEIXI DE PLATAFORMA A UN PROCÉS EDUCATIU, ALLIBERADOR I QUE PORTI A LES PERSONES A ÉSSER “SUBJECTES DINÀMICS” del seu propi desenvolupament integral, personal i comunitari.

El Pare José Parra, Dominic, de Madrid, ens va presentar el Tema : “UNA ESPIRITUALITAT QUE SIGUI SOSTENIMENT DE LA NOSTRA ACCIÓ MISSIONERA I SOLIDARIA”.

Va insistir a que recuperéssim l'espiritualitat de JESÚS . A Lc 3,22 llegim: “ TU ETS EL MEU FILL, L'ESTIMAT, EN QUI TINC POSADA LA MEVA COMPLAENÇA “. En aquest moment Déu s'humanitza en Jesús i Jesús viu l'experiència de Déu com a PARE “ABBA”, ple de BONDAT i COMPASSIÓ, centrada en la BONA NOVA del REGNE i de la seva JUSTÍCIA, impulsada per l'ESPERIT SANT.

Jesús ens convida a viure l'experiència de DÉU com a MISTERI últim de la VIDA per DIVINITZAR i HUMANITZAR la HISTÒRIA.

Com a GRAN REGAL de la jornada vam celebrar l'Eucaristia presidida pel Pare José. Les lectures i tot el contingut d'aquest Gran Misteri d'AMOR va ésser la CRIDA i el SEGUIMENT DE CRIST.

Al final vam rebre un símbol i la vendició de DÉU pel camí que el Senyor ens cridi, enfortits amb la FORÇA de la seva PARAULA, compromesos A SORTIR A LA RECERCA DELS NOSTRES GERMANS, D'AQUELLS QUE MÉS ENS NECESSITIN i junt amb ells ANAR FENT CAMÍ seguint les PETJADES de CRIST curullades de VIDA i AMOR .

Gna. Marina Freixa



**ALGUNES INSTANTÀNIES DE LA TROBADA.
VISITEU LA PÀGINA WEB DE LA CONGREGACIÓ I
TROBAREU MÉS**





MISSIÓ PASTORAL A INDONÈSIA

Del 23 de juny al 7 de juliol les germanes Glecy i Tresia, de les comunitats filipines de Sant Carlos i Cubao, respectivament, es van desplaçar a Indonèsia per participar en un campament de Bíblia i mantenir contactes amb sacerdots i joves que van conèixer l'any anterior i ampliar la pastoral vocacional per aquestes terres d'Àsia.

Durant la seva estada a Indonèsia les Germanes han anat enviant comunicats. A continuació posem fragments d'alguns d'ells, que ens donen una idea de com s'han anat desenvolupant les activitats d'aquests dies, emmarcades la major part d'elles en la Pastoral Juvenil Vocacional.

La Gna. Glecy era la primera vegada que assistia a aquestes trobades i ens explica, entre altres coses:

"Hem arribat a Surabaya, Indonèsia dilluns al matí. Una noia de la parròquia ens va anar a esperar a l'aeroport perquè el pare Andrei era a Singapur.

Penso aprofitar l'oportunitat per fer una mica de campanya vocacional. He demanat l'ajuda del xofer de la parròquia per poder anar a les altres parròquies. La major dificultat d'aquí és el transport. No hi ha autobús ni "jeepney". La majoria dels habitants d'aquesta població tenen el seu propi cotxe o moto. Com que aquesta ciutat és la segona en població, després de Jakarta, es nota molt l'absència del transport públic.

Diumenge donarem xerrades al grup de tutors voluntaris de la parròquia i al grup de persones que es preparen per rebre el baptisme.

Avui, dia 27, hem anat a dues parròquies per fer campanya vocacional. Hem parlat amb els rectors. Un d'ells va estudiar sociologia a la universitat de Filipines, es diu Romo Harvi. Ens va animar a anar fora de la ciutat de Surabaya, als pobles més senzills. Segons ell és difícil trobar ara vocacions a la ciutat per la modernitat i sembla ser que la gent més senzilla té més interès per la vida religiosa.

Ell va intentar trucar al director d'un Institut de catequesi en un poble a tres hores de viatge i presentar-nos, però no va poder connectar per telèfon. Ens va donar el telèfon del director així si ens interessa fer una campanya vocacional als estudiant d'aquest Institut podem parlar-ho amb ell. Com tenim els dies 1 i 2 lliures, crec que no hi haurà cap problema per arribar-nos a aquest poble.

Avui hem menjat amb algunes noies de la parròquia, amigues de Tresia. A les 18hores hi haurà la missa de clausura de la trobada dels nens després anem a una casa de la muntanya on anem a assistir a la retirada dels tutors voluntaris de la parròquia".

La Gna. Tresia, que ja havia participat l'any passat i és la que domina la llengua per ser oriünda d'Indonèsia, ens relata:

"Vam tenir en aquesta ocasió una experiència diferent a la de l'any anterior, en la nostra estada a Surabaya. Aquest any ens allotgem amb una germana de les Germanes Dominiques de Indonèsia.

Del 23 al 27 juny va ser el campament de Bíblia amb els nens i del 3 al 5 juliol el d'adolescents. Nosaltres només vam estar acompanyant-los i no vam donar cap xerrada.



Ens vam reunir amb les noies que vam conèixer l'any passat en el nostre primer viatge; segueixen estant molt compromeses i crec que això és bon senyal; dues d'elles no fa encara dos anys que van ser batejades, però estan molt actives a la parròquia i una d'elles és líder dels professors i tutors. També ens trobarem amb altres noies que coneixíem, però encara no estan decidides per la vida religiosa.

El millor va ser que vam poder anar a altres parròquies dels voltants de Surabaya i hem conegut a un bon sacerdot que havia estat estudiant a Filipines, ell ens va dirigir a l'Escola de Catequistes i al dormitori (residència) que es troba en Madiun (a 3 hores en tren). Els estudiants d'aquesta escola provenen de 25 diòcesis d'Indonèsia. Vam anar allà el 2 de juliol i ens vam trobar amb un home molt amable, el director de l'escola. Desafortunadament era una jornada de vacances i no vam poder veure a les noies. El rector i el director van estar molt emocionats donant-nos la benvinguda.

Ens vam proposar anar-hi, si tornem a Surabaya, per tal de donar la xerrada vocacional perquè són molt oberts i ens reben amb alegria.

El 3 de juliol, amb la Gna. Glecy, vam anar a Batu, Malang, Campament de Bíblia dels adolescents. I a la tarda la Gna. Glecy va tornar a Surabaya per tal de poder continuar l'endemà amb la visita a altres parròquies. El germà diocesà que ens va acompanyar a Madiun és el que també la va acompanyar. Ens hem trobat amb molta gent bona que han estat per a mi com les mans que el Senyor els donava per estendre la seva bondat envers nosaltres.

El retorn a Filipines va ser el 7 de juliol viatjant des Surabaya a Jakarta i de Jakarta a Manila. Malgrat alguns contratemps de retard de vols, finalment vam arribar a casa contents d'aquesta nova experiència i agraïda per permetre'ns dur a la meva terra el missatge del nostre carisma".

Aquestes són algunes de les nostres fotos.



Les Gnas. Tresia i Glecy amb el Pare Yuventius Fusi Nusantara (vicepresident de la Fundació Widya Mandala Madiun, universitat Catòlica a l'illa de Java), i el Sr. Willem Ona Rongan (professor de l'Escola Superior de Catequesi Widya Yuwana).



Una de les parròquies que vàrem visitar.
A la foto inferior, el rètol de la portada.



Les germanes Tresia i Glecy amb el pare Hardi Aswirnana, un sacerdot de la parròquia de sant Lluís Gonzaga.

CELEBRACIÓ DE LES NOCES D'OR DE PROFESSIÓ RELIGIOSA DE LA GNA. DOLORES PERALES

"Tu fidelidad es grande, tu fidelidad incomparable es. Nadie como tú bendito Dios. Grande es tu fidelidad".

La veritat és que 50 anys de fidelitat al compromís adquirit, a qualsevol nivell humà en la vida d'una persona, avui dia ve a ser com una proesa.

Gràcies a Déu, la fidelitat de Déu amb mi i la meva resposta també a Ell ha estat un veritable enllaç nupcial durant els meus 50 anys al servei de Déu en l'Església, a través de la Congregació a l'Anunciata.

Per això ha estat important per a mi celebrar-ho amb les persones que m'han acompanyat o segueixen acompanyant-me en aquest camí de fidelitat. Dono gràcies a Déu i a totes les persones que han fet possible el recorregut que he fet en la meua vida compartint fraternalment amb les germanes i filles del Pare. Coll.



Ha valgut la pena celebrar-ho amb les connovícies a Madrid i Vic, amb la meua família i ... finalment en la meua comunitat.



El dia 5 de setembre vam compartir la celebració de l'Eucaristia d'acció de gràcies a la comunitat presidida pel Pare Pedro Andrés. Ens van acompanyar la germana M^a Isabel i part del seu Consell.

Després vam compartir un fraternal sopar seguit d'aplaudiments, brindis, power, fotos i regals propis del moment. Vam passar una tarda joiosa



La Gna. Dolores amb les Gnes. de la seva comunitat

"¡Què bueno y hermoso es vivir los hermanos unidos!"



Compartint l'alegria de la fraternitat i l'acció de gràcies

Que Déu m'ajudi a seguir sent-li fidel. Una pregària i abraçada per a totes.

Gna. Dolores Perales

Barcelona - Sant Andreu, 5 de setembre de 2015

NOCES D'OR DE LA NOSTRA PRIORA PROVINCIAL



A LA COMUNITAT D'ELISABETS

El dia 6 de setembre de 2015, cap al migdia, la Casa Provincial i tota la Comunitat d'Elisabets s'ha vestit de gala... per celebrar i donar gracies a Déu pels 50 anys de Fidelitat de la Gna. M. Isabel, la nostra Priora Provincial.

La Capella, el lloc central i principal, de la nostra celebració estava més bonica que mai, la festa s'ho mereixia.

Ens hem trobat en la Eucaristia d'Acció de Gracies, el celebrant D. Pedro Andrés, germà de la Gna. M. Isabel, tres de les seves cosines, també dominiques, el Consell Provincial i tota la Comunitat d'Elisabets.

D. Pedro al llarg de l'Eucaristia, ens va recordar: "Las personas cuando damos algo, solemos esperar algo a cambio, Jesús por el contrario sólo nos pide FE, ESPERANZA Y SEGURIDAD EN EL. Que nos fiemos de su palabra y de su presencia."

En l'Evangeli (San Joan 10,11-18) "Podem observar com el seguiment de Jesus, el seu estil de vida es exigent: Només qui estima es capaç de donar la vida pels altres, com el Bon Pastor per les ovelles, d'entregar-se gratuïtament com a Do, com a regal" va continuar D. Pedro.

Celebrar unes Noces d'Or es gratificant, per tu M. Isabel i pels que t'acompanyem.

En acabar l'Eucaristia, en la nostra capella mateix, després de felicitar a la nostra germana, ens ben fer les fotografies de rigor...i vam compartir entre tots l'alegria de la festa.



La Gna. M. Isabel amb el seu germà Pedro i tres de les seves cosines

La Gna. M. Isabel acompanyada de les Gnes. del Consell provincial



La Gna. M. Isabel acompanyada de totes les Germanes de la comunitat d'Elisabets

Seguidament ens hem dirigit al menjador, teníem una taula molt ben parada....!, per continuar compartint la joia de la fraternitat... i alguna que altra sorpresa que no s'esperava.

La Gna. M. Isabel estava contenta. A la capella ha donat gràcies a Déu, a la seva família, a la comunitat i a les germanes que al llarg de la seva vida l'han ajudada a mantenir-se FIDEL a les promeses que fa 50 anys va fer.



Nosaltres, tots el qui hem compartit amb ella aquesta festa d'acció de gràcies dels 50 aniversari de la seva consagració religiosa, li desitgem, que siguin molts més. Que la seva generositat, delicadesa, escolta...l'acompanyin tota la vida

Que Déu per intercessió de sant Francesc Coll continuï vetllant per la Gna. M. Isabel i per tota l'Anunciata.

Gna. Paquita Borrull

NOCES D'OR DE CONSAGRACIÓ RELIGIOSA DE LA GNA. MERCÈ ARGERICH BORRÀS

Aquest any, el dia 8 de setembre he complert els 50 anys de consagració al Senyor com a Dominica de l'Anunciata.

Considero que ha estat un any de gràcia, al llarg de gairebé tot l'any 2015, he viscut amb il·lusió la preparació de la festa del 8 de setembre, dia molt important per a mi.

Ha estat un any ple de celebracions, emocions i joia.

El mes de maig del 8 al 23, entre Madrid i Vic, trobada de connovícies, formació, celebracions i temps lúdic. I, el dia 23 a Vic, la renovació solemne de la nostra professió religiosa.

El 5 de setembre celebració amb solemnitat dels 50 anys, amb tota la meva llarga família. Varem arribar a ser 62 de colla. La festa va ser al Santuari de El Miracle oficiada pel pare Benedictí Xavier Poch seguida d'un dinar de germanor amb tota la colla. Una jornada inoblidable curullada de germanor.



Finalment el dia 8 de setembre, dia de la Nativitat de Maria, dia en que realment feia els 50 anys de professió, ho varem celebrar a la comunitat de Navarcles. Em varen acompanyar a més de les germanes de la comunitat la Gna. Isabel provincial i una part del Consell, el seu germà D.

Pedro que va concelebrar juntament amb el rector de Navarcles mossèn Josep Escós i l'ex-rector de Sant Fruitós mossèn Amat Berenguer, amb el qual havia compartit molts anys del meu treball en terres africanes.



A la missa també hi varen assistir, a més de les germanes, un grup de feligresos de la parròquia que assíduament comparteixen amb nosaltres, les celebracions setmanals.

Després de la missa, els varem convidar amb galetes i moscatell. No hi podia faltar un petit recordatori, tot molt senzill i entranyable.

La comunitat i els convidats varem seure a taula il·lusionats com per fer un dinar de Festa Major. A la tarda, a la sala de comunitat, la Gna. Isabel ens va passar un Power que recollia la meva trajectòria de vida religiosa i també tots els meus destins.

Un gest que no s'oblida. En un ambient molt fraternal varem anat conversant i compartint...i així ens va passar la tarda.

Agraeixo a totes, de tot cor, l'haver-me acompanyat en aquest dia tant important per a mi.

Moltes gràcies.

Gna. Mercè Argerich



La Gna. Mercè amb la seva connovícia, Gna. M. Isabel.



Col·laboracions FEDAC

- Fundació Educativa Dominiques Anunciata Pare Coll -



Trobada de Directors Generals de les escoles FEDAC

El 2 i 3 de juliol, els Directors general dels col·legis de la FEDAC (Fundació Educativa Dominiques de l'Anunciata Pare Coll) ens vam trobar a Gombrèn a la casa entranyable del Pare Coll. Com sempre les germanes ens van acollir i atendre molt i molt bé, amb molta entrega i generositat.

En aquesta trobada vam treballar els reptes que estem preparant per al proper Congrés de la FEDAC al setembre de 2016. També vàrem treballar les funcions del director/a general de centre.

Així mateix, vàrem tenir l'oportunitat de fer una ruta contemplativa des de Gombrèn fins l'ermita de Lordes. De dos en dos vam compartir un recorregut contemplatiu que va concloure amb una pregària a l'ermita.

Un cop més vam gaudir de la celebració de la Paraula a la Capella del Pare Coll.





El passat 6 de juny se'ns va convidar a participar a la trobada Anuncia a Puig d'Olena. Aquest dia pretén ser un moment per a la reflexió, la convivència i el retrobament.

Per iniciar la trobada vam caminar deu minuts fins el Puig. Deu minuts intensos que et permeten

submergir-te en la natura i el silenci de la muntanya o bé intercanviar converses, opinions i conèixer nous companys... En arribar a dalt la sensació va ser de poder tocar els núvols amb les mans, que el cel fos a la terra i als peus un formidable paisatge que et permetia descansar la vista i la ment. Allà vam fer una pregària a la Mare de Déu del monyo on encertadament ens deia que el cel també és aquí a prop a la Casa de la família de Puig d'Olena i arreu on la gent s'estima.

Tot seguit vam baixar i vàrem gaudir de les experiències de companys i companyes que han participat de forma voluntària en les missions dels països del sud en els darrers anys. En la seva vivència tots desprenien un mateix sentiment: "ens emportem més del que aportem". Ens van demostrar que no hi ha res impossible, que si semes les llavors donen fruit, potser no totes però sí algunes i si només és una és suficient, la recompensa és immensa. Cadascú des del seu àmbit, des de la seva vessant més personal, des del seu interior: intentant aportar i empoderar a les persones que tenen el seu dia a dia allà. Donant visions i oferint el seu temps, proposant canvis i cedint i acceptant sinó hi ha resposta, empatitzant, proporcionant moments de trobada, establint vincles, desprenent entusiasme, regalant amor...

La jornada va seguir a la Rovireta on sota l'ombra d'una alzina immensa i amb el caliu de la trobada vam menjar un bon arròs, un arròs d'aquells que et fan pensar amb l'arròs de la mare, el millor del món... per arribar a uns fabulosos postres que vam portar i compartir entre totes les escoles.

I ja de tornada a casa arriba la meva reflexió: Com puc donar a conèixer aquesta altra realitat als meus fills? Què puc fer jo? Per una banda estic convençuda que vull que els meus fills vegin, sàpiguen i sobretot visquin en primera persona que hi ha una altra realitat molt diferent de tot el dia a dia que tenim aquí, que respectin i valorin tot allò que se'ls ofereix. Per altra banda aquests què puc fer jo? Des de aquí tenim molta feina a fer, potser poder oferir el nostre temps, un dia, unes vacances o el viatge de nocess... com han testimoniat els nostres companys i companyes voluntaris, seria un bon primer pas.

Gràcies per aquest dia.

Susanna Alsina. Juny de 2015

MESTRES DE NOVA INCORPORACIÓ A LES NOSTRES ESCOLES

Del dia 6 de juliol al 9 de juliol ens hem trobat els mestres novells de les escoles FEDAC a Puig d'Olena per realitzar la formació inicial d'ACOLLIDA I.

Amb el lema: **Endavant, apassiona't !** vàrem començar la trobada.

Aquesta formació va dirigida als Mestres novells que volen conèixer, viure, sentir i compartir el projecte FEDAC. És una invitació a iniciar un camí com educador FEDAC. Un camí en el que se'l convida a:

- Descobrir la seva identitat com educador.
- Conèixer:
 - la figura i obra del Pare Coll.
 - la missió - visió i valors de la FEDAC.
 - el Caràcter propi.
- Afavorir el sentiment de pertinença a la FEDAC.
- Incrementar la integració al centre.
- Reflexionar sobre el Perfil de l'educador/a .
- Reflexionar els reptes i inquietuds sobre la nostra tasca quotidiana.

L'acollida i atenció de les germanes i del director de Puig d'Olena va ajudar a trobar-nos com a casa i va facilitar tota la trobada.

En aquesta formació vam comptar amb següents formadors/es: Gna Montserrat Font, D.G. Xavier Batlle, D.G. Nico Espuña, D.G. Adelfina Mayordomo.

Els temes que varem treballar:

- 1. La missió compartida:** Sant Francesc Coll
- 2. Identitat:** Dominiques de l'Anunciata
- 3. Organització FEDAC**
- 4. Escola Cristiana:** Pla Marc evangelització
- 5. Escuela Dominicana:** Anàlisi realitat
- 6. Escola Anunciata:** Valors
- 7. Perfil de l'Educador:** Pla de RRHH
- 8. Perfil: Competències**
- 9. Perfil: L'educador novell:** L'Anunciata Avui
- 10. Projecte Educatiu.**

11. Educació competencial

12. Reptes i inquietuds

En la trobada també vàrem tenir un temps per conèixer la missió que porten a terme les Gnes a Sant Feliu i visitar l'escola. Agraïm el testimoni de les germanes i de l'equip directiu que junts porten a terme una gran tasca educativa, transformadora i evangelitzadora.

Al llarg dels dies vàrem poder compartir moments de pregària, experiències i gresca.

Us passem un recull de les valoracions d'alguns educadors novells:

"Durant la formació d'aquests dies, he pogut ordenar els valors, la missió i el missatge de l'escola on jo, amb passió, treballo cada dia

No sols això, sinó que hem repassat metodologies innovadores i necessàries amb les quals aprenem i eduquem.

"SOBRETOT" el millor d'aquests dies, conèixer els companys de la fundació, quina sort."

"Aquest dies m'han aportat unió, comunió, força, inspiració, orígens, visió, contemplació, metodologies, reptes i il·lusions. A més dels continguts, m'emporto la trobada amb els companys i els professionals."

"L'acollida 1 m'ha ajudat a entendre millor el projecte educatiu de les nostres escoles, a contemplar l'essència del nostre carisma i caràcter propi i a fer-lo més meu

He pres més consciència dels reptes que hem d'afrontar, la necessitat de canvi i del nostre objectiu comú, però sobretot de què no estem sols al camí"

"Aquests dies m'han donat "l'empenta" necessària per desenvolupar l'educació d'avui pel demà. Està a les meves (individualment) i a les nostres (globalment) mans el canvi necessari per l'excel·lència. Som un volcà a punt d'explotar amb molta força, tots creiem en un projecte i junts podem crear, innovar i deixar petjada en el cor dels nostres alumnes."

"Han estat uns dies de profunda reflexió. On 'ha permès fomentar unes bases sobre la identitat cristiana, dominica i anunciata i sentir-me identificat amb un projecte educatiu engrescador, plural i apassionant."

"Apassionem-nos per una educació viva, innovadora, cristiana i creativa. Tenim molt per fer hi junts podem."

DIFERENTS



MOMENTS



**DE LA
TROBADA**



Tenim molt per fer!





COLÒNIES -CAMPAMENTS SANT FRANCESC COLL

Els dies 6 al 10 de juliol vam realitzar les colònies Sant Francesc Coll a Canyamars a prop del poble de Dosrius, a 20 km de Mataró.

Vam participar 113 nens/es i preanimadors/es, animadors/es i mestres de les diferents escoles FEDAC.

Un bon grup eren preanimadors/es i animadors/es de diferents edats. Cadascú des del seu nivell i responsabilitat va respondre molt positivament, per tal que les colònies anessin molt bé. El treball en equip, el diàleg, el respecte i la generositat es va palès en tots aquests dies, aconseguint un efecte amb els nens i nenes, nois i noies engrescador, il·lusionat i entranyable.



El lema “Vols volar? Deixa’t anar! Va ajudar a reflexionar i compartir diferents experiències i va proporcionar moments d’interioritat, silenci i pregària...”

Els moments de tallers, piscina van ser ocasió d’alegria, de compartir, d’ajudar-nos i aprendre uns dels altres.

Transcrivim aquí algunes fragments de les cartes que els nens i nenes ens van elaborar:

“Aquests cinc dies m’han agradat molt, ja que els grups han estat molt agradables, les habitacions també... Els animadors han estat molt bé tant els nous com els vells. L’any que bé, ens veurem.”

“Estimada Laia, ara et parlaré sobre els grups CREC i els campaments.

Els campaments de grups són super guay: la piscina, els monitors i tots som com una



família. Cada nit fem jocs i l'última disco. Hi ha molta gent de la nostra edat i d'altres edats.

El menjar jo crec que va millorant. Aprenem moltes coses sobre els valors de la vida. Moltes vegades trobo a faltar però estem un munt d'amic que fan per ajudar-te! Espero que com a mínim t'apuntis a grups. “



“Amic, aquest any he fet moltes coses a campaments. Però la més divertida ha sigut tocar la guitarra amb l'Henar i l'Andrea a la pregària. Espero que l'any vinent es pugui repetir...”

“Hola tiet, encara que no estiguis aquí, espero que aquesta carta arribi al cel, sóc a Canyamars de campaments. M'ho he passat molt bé, i no hi ha paraules per definir els cinc dies que he estat aquí.

He après molts valors com ara: l'amistat, la confiança, superar les pors...

Repetiria mil i una vegades tornar a venir.

Ahir, l'últim dia va ser molt emocionant, el ball final; l'última. Va ser una gran , gran nit.

Ja no em queda paper, així doncs espero que estiguis molt bé allà dalt.

Et trobo a faltar tiet.

Una forta abraçada.

Maria



Informacions

FAMILIARS, DE GERMANES DE LA PROVÍNCIA, QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

(Des del FULL INFORMATIU Nº 105)

- **Mare** de la Gna. Paquita Borrull, de la comunitat de Barcelona Elisabets.
- **Germà** de la Gna. Dolors Canals, de la comunitat de Vic-Infermeria.
- **Germana** de les Gnes. Esperanza i Mercè Muntadas, de les comunitats de Prants de Lluçanès i Puig d'Olena, respectivament
- **Germà** de les Gnes. Concepció i Pilar Casadevall, de les comunitats de Navarres i Girona P. Coll, respectivament.
- **Germana** de la Gna. M^a Reyes Moras, de la comunitat de Girona P. Coll
- **Nebot** de la Gna. Ángeles Jorba, de la comunitat de Barcelona Sta. Úrsula
- **Neboda** de la Gna. M^a José Dimínguez, de la comunitat de Barcelona Elisabets.
- **Cunyat** de la Gna. Antonia Castilla, de la comunitat de Pineda de Mar

DEMANEM PER TOTS ELLS, PERQUÈ GAUDEIXIN PER SEMPRE DE L'AMOR DE DÉU
PARE I INTERCEDEIXIN PER LES NOSTRES NECESSITATS



Moviment de personal

- ✚ S'ha incorporat a la Província, procedent del Vicariat Sant François Coll, la **Gna. Argelina Álvarez Sastre**, que ha estat assignada a la comunitat de Manresa.
- ✚ S'ha incorporat a la comunitat de Barcelona-Elisabets la **Gna. Paquita Borrull Masachs**, després d'uns anys dedicada a cuidar la seva mare, que al cel sigui.
- ✚ La **Gna. Thach Tran Thi Hong** s'ha incorporat a la comunitat de Ho Chi Minh, procedent de la comunitat estudiant de Cubao (Filipines)

- ✚ Pròximament s'incorporarà a la comunitat de Vic Infermeria la **Gna. Revocata Kanzayire**, procedent del Vicariat Sant François Coll
- ✚ Han finalitzat el curs de Carisma les **Gnes. Cirila Zárate**, de la comunitat de Ho Chi Minh (Vietnam), i **Jocelyn Frianeza**, de la comunitat de Quezon City (Filipines)
- ✚ El dia 27 d'agost la **Gna. Rosa M. Picas** va regresa de Vietnam, on ha estat acompanyant a la comunitat de Ho Chi Minh en absència de la Gna. Ciri.
- ✚ La **Gna. Rolindes González**, de la comunitat de Calamba (Filipines), acompanyarà a les germanes de la comunitat de Ho Chi Minh, fins que retorni la germana Ciri que, després del curs de Carisma, ha anat a Mèxic a visitar la seva família, La Gna. Rolindes demana la tinguem present en les nostres oracions, de manera especial durant aquest període de temps.



L'última setmana del mes d'agost van incorporar-se a la comunitat Ntra. Sra. del Rosario, en Ho Chi Minh (Vietnam), dos joves vietnamites que volen fer el seu discerniment vocacional amb nosaltres, i conèixer el carisma de la nostra Congregació.

Desitgem que la convivència amb les nostres germanes i la informació-formació que puguin rebre siguin per a elles llum que les animi a consagrar-se al Senyor en l'Anunciata.

Tinguem-les presents en les nostres pregàries.



**PARA
REFLEXIONAR**



BIENAVENTURANZAS DE LA ACOGIDA

Felices quienes no echan nunca la llave a la puerta, y así esté siempre abierta para cualquiera que pida un consejo, una palabra de consuelo, una confidencia, un silencio cómplice y acogedor.

Felices quienes estrechan la mano con calidez, y con una sonrisa te acomodan en el sillón más confortable de su casa.

Felices quienes hacen de la hospitalidad el lema y principio de su relación con los demás, de esta forma crecen cada día más en humanidad.

Felices quienes, cuando te invitan, lo hacen de corazón y te sientes en ese hogar como en tu propia casa.

Felices quienes se despojan de su tiempo con generosidad para acompañar a quienes se encuentran solos, abatidos, desesperanzados, hundidos, agotados.

Felices quienes reciben con los brazos abiertos a los que la sociedad rechaza: emigrantes, presos, marginados, enfermos de sida, prostitutas, jóvenes conflictivos...

Felices quienes intentan entender al diferente, a quien tiene otra manera de pensar, otra religión, otra opción política u orientación sexual, para llegar poco a poco a admitir a los demás tal como son.

Felices quienes acogen y apoyan a los demás cuando les necesitan, quienes acuden a la primera llamada y vuelven más unidos, por el mismo sendero de la fraternidad.

Miguel Ángel Mesa





GERMANES DOMINQUES DE L'ANUNCIATA

Província Sant Ramon de Penyafort

Casa Provincial C/ Elisabets, 19 - 08001 BARCELONA

www.anunciata.cat